

LA SENYERA FEDERAL

PORTA-VÈU DE LA JOVENTUT REPUBLICANA FEDERAL

Any III
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
August, 14, baixos
No responem dels articles firmats.

Tarragona 21 de Maig de 1909

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Catalunya y Nacions ibèriques,
trimestre. . . . . 1'50 ptas.
Extranger.. . . . 2'00 »

Nom. 85

L'HOMENATJE AN EN GUIMERÀ

Tarragonins:

Diumenge dia 23 y finses el dimars dia 25, Catalunya honora al seu gran poeta y dramaturg En Angel Guimerà. La ciutat de Barcelona, ab la seva esplendidesa acostumada, sera la que major forsa y lluiment hi proporcionarà.

Tarragona, sempre amatenta a les coses d'art y de bellesa, hi concorreà honorosament representada per la Bandera de la Ciutat y 'ls delegats nomenats per l'Excm. Ajuntament.

En Guimerà, avui fill adoptiu d'aquesta ciutat, representa el triomf mes sonor y potent de la nostra Llengua, que l'ha passejada victoriosa per totes les terres civilisadores.

Tarragonins que estimeu la vostra Patria, la vostra Llengua, y als vostres Poetes! Honoreu an en Guimerà, assistint tots quants pogueu a les festes del Homenatge! Catalunya vos en quedarà agraida, y la Bandera de la Ciutat altament regoneguda.

Els que no pogueu assistir al Homenatge, no falteu a la solemne Festa literaria en honor den Guimerà, que tindrà lloc el dijous dia 27 en el Saló de Sessions de l'Excm. Ajuntament de Tarragona a les nou y mitja de la nit y qual programa fem public.

Honor al Poeta ¡Gloria an en Guimerà!

Tarragona 22 de Maig 1909.—Per la Comissió executiva local. El President, Robert Guasc; Ramón Cavallé, Josep Iborra y Solé, Francesc Carbó, Vocals; El Secretari, Bernabé Martí y Bofarull.

va onejar la nostra ensenya,
victoriosa y satisfeta,
en honor al trobador,
en obsequi al bell cantor,
en ofrena al gran Poeta.

Un dels nostres trovadors
va collir les millors flors
del jardí de la Poesia
y per ell feu un cantar
que del Pirineu al mar
ha escampat dolça ambrosia.

Cantemlo, bons catalans,
que'l ressó dels nostres cants
correrà de pol a pol
y la parla catalana
tornarà a ser sobirana
desd'ont naix a ont more'l sol.

Y l'oreig del ventitjol
y l'aucell al alsá'l vol
y la terra al sé el graná
en ses aures, en sos cants,
y en la sava dels llurs grans
durán l'Himne a Guimerà.

J. BRU FERRER.

21 Maig, 1909.

Catalunya tota dedica un homenatge al mestre Guimerà. Ben mereixedor n'es l'ilustre autor de la deliciosa «Terra baixa», del testimoni de admiració y de simpatia que la terra catalana li ofereix.

L'Angel Guimerà no es fill de aquest poble, bressol de tants y tants homes que s'han distingit en Ciencia, en Arts, en Literatura, en Filosofia y en tots els rams del saber humá. Pero en Guimerà es catalá, es ben nostre; éll ha sapigut cantar l'ánima catalana com ben pocs; éll ha sapigut dignificar y escampar arréu la llengua catalana ab aquell amor ab que ho fa qualsevol fill de la nostra terra; éll ha contribuít al renaixement del Teatre catalá, escrivint drames y comedies pera 'l poble y construít ab fonaments y artefactes del poble mateix; éll, en fi, ha sentit y ha lluitat per la lliberació de la nostra Catalunya, com té'l deber de cooperar a aital obra tot bon catalá, concitudadà nostre.

Salut, mestre Guimerà! Vostra obra, grandiosa, capdal, té avui una justa recompensa d'aquest poble que us restará eternament agrait. Acceptéulo aquest homenatge, petit pero lo que se'n heu fet digne, pero que'n ell hi ha la sinceritat de tota la Catalunya, sense exclusió de un sol dels seus fills.

Tots hi hem portat una fulla de llorer a la grandiosa corona que us fa present aquesta terra que sab hono-

rar als que be s'ho mereixin, hagin vist o no la llúm en ella.

La joventut es sempre la iniciadora de les belles coses. Aquest acte ha estat iniciat per la joventut catalana, y l'han secundat els que 's recorden sempre que han sigut joves. Joventut es vida.

Salut, doncs, y joventut eterna, Mestre Guimerà!

A. RIBAS LLAGOSTERA.

L'Ajuntament d'aquesta ciutat, en sa sessió última, acordá a més de nomenar al senyor Guasch per delegat l'Ajuntament en les festes de l'Homenatge a Barcelona, enviarhi la bandera del Municipi, que sera portada pel senyor Ruíz y Porta pera esser pasada en les hores solemnioses d'Homenatge, en la plassa de Catalunya'l dia 23 y en la festa dels Estandarts y banderes.

També acordá encarregar al pintor En Francesc Carbó, l'artistic pergamí en el que haurá de constar el nomenament de fill adoptiu de Tarragona ab que afavorí darrerament la Corporació municipal, al Mestre don Angel Guimerà.

Aquest nomenament será entregat an en Guimerà pel representant del Municipi, junt ab els individus de la Comissió executiva local, en uns dels més importants y solemniosos actes que tindrán lloc a Barcelona en ocasió de les festes de l'Homenatge.

Programa dels festeigs a Barcelona

Dia 23.—A les 10 de matí Homenatge a la Plassa de Catalunya, per les delegacions de Diputacions i Ajuntaments, Societats Econòmiques, Científiques, Literaries, Chorals, Artístiques i Polítiques, Orfeons, Gremis i representacions estranjeres i de fora la vida corporativa catalana, i representacions d'altres regions ibèriques.

L'Excm. Ajuntament entregará al Poeta'l pergamí titol de fill adoptiu de Barcelona.

Els orfeons i societats chorals, en número de dos mil choristes, cantarán l'«Himne al Poeta», lletra d'E. Guanyabens, música d'E. Morera, dirigits per aquets i la banda municipal d'aquesta ciutat dirigida pel mestre Celestí Sadurni interpretarà una marxa també original de l'esmentat mestre Morera.

Oportunament se designará per la premsa'ls llocs de reunió de les comissions i representacions, pera desde aquets dirigir-se a la tribuna bastida al mitj de la Plassa de Catalunya pels

reputats pintors escenógrafs senyors Moragas i Alarma.

A les quatre de la tarda.—Festival a la Plassa de Catalunya per les societats chorals ab la cooperació de la municipal.

A dos quarts de sis.—Inauguració en el parc de Montjuic de l'estatua del protagonista del popular drama *Terra Baixa* a la cual assistirá l'Excelentíssim Ajuntament d'aquesta ciutat, la Comissió Executiva, l'autor de l'estatua de «Menelich», el llorejat escultor senyor Monserrat i demés representacions.

A les 10 del vespre.—Sessió literaria en honor a l'Angel Guimerà, a càrrec dels poetes joves, els quals li farán entrega d'un álbun testimoniant-li llur afecte i admiració.

Dia 24.—A les 9 del vespre.—Funcions gratuites en diferents teatres de Barcelona, representantse obres del dramaturg homenatjat i llegintse estudis de les mateixes per distingits escriptors catalans.

Dia 25.—A les 9 del vespre.—Funció de honor en el Teatre Novetista representantse, dirigida per Adriá Gual, la primera tragedia donada a l'escena per l'Angel Guimerà «Gai Placidi».

Abans, en Ramón Vinyes, llegirá un estudi de l'obra, la qual, será presentada ab gran esplendor, haventse encarregat tres decoracions noves als mestres escenógrafs senyors Vilumara, Moragas, Alarma i Junyent.

NOTA.—Durant aquets dies i en diferents societats de Barcelona's donarán funcions teatrals i conferencies estudiant l'obra del Poeta, festejat i se reparlará a totes les escoles de Catalunya, els cent mil exemplars del libre compost de fragments de les produccionns més capdals de l'Angel Guimerà ab el retrat d'aquest i un prólec den Joan Maragall.

La Comissió Executiva: Ignasi Iglesias, Dr. Martí Juliá, Ferrán Agulló, Enric Morera, Amadeu Hurtado, Josep Carner, Adriá Gual, Ramon Vinyes Pere B. Tarragó, Lluís Puiggari.

Honoremlo

Pera l'Angel Guimerà

Nostre rassa de gegants,
fent esforços de titans
per salvar la nostra parla,
trevallava encoratjada,
sense veures mai cansada,
per lograr consolidarla.

Y en aquesta situació
va sortirli un campió,
vingut de terres estranyes,
que portava per nosaltres,
com també li han portat altres,
foc sagrat en ses entranyes.

Al petjar la terra nostra,
per donarnos gaia mostra
de la seva passió interna
Soc dels vostres!—va cridar.
El pont varem abaixar
y li obrirem la poterna.
En la torre marfilenya

Notes setmanals

Calma

Passat ja el període electoral, la calma política torna a imposarse. En els circuls polítics ja no hi veiem aquella animació y aquell entusiasme per triomfar determinats candidats. En les redaccions dels periódics, les estiores sembla que tornin a guanyar la voluntat de les plomes

sinceres, *mediums* entre l' escriptor y el públic. En les pllasses, les nostres verduleres ja ni criden, encoratjades, pel triomf de Tarragona, ni recorden l' enfonzament dels qui volien la ruina de la ciutat dels nostres amors... La calma, doncs, torna a imposarse.

Y es que Tarragona está sa'isfeta del resultat de les darreres eleccions. Y igual com els héroes d' una gran batalla que necessiten quelcòm de repós pera rependre després ses lluites ab mes braó, ab mes entusiasme, per conquerir nous llogers, els nostres conciudadans deixen oblidar placidament, per poc temps, sa gesta patriòtica, pera rependre després ab mes forsa, ab mes vigor, ab mes coratge les tasques de treballar, junt ab els seus veritables representants, per la prosperitat y per la vida de la nostra població.

Totes les coses tenen el seu fi y totes arriben al seu període àlgid. El caciquisme havia arribat a apoderarse de la voluntat ciutadana, entronisantse desde la verdadera Casa del poble fins al mes pregón recó de casa nostra y ha sigut necessari l'acoblament de tots els bons tarragonins pera desempellagárnosen. L'obra está feta. El miracle s'ha realitat.

Perseverém ara y sempre en la nostra actitut, deixantnos d' ésser mes o menys devots de la calma. No convé do mirnos sobre ls llogers, que l' enemie treballa amparat ab la sombra y ab el mu'isme.

Tarragonins: duíem sempre ben alta y oneiant als quatre vents la gloriosa bandera barrada, sense temer la tempe'a ni l' huracá. Nostra ha sigut la victoria y a ningú mes que a nosaltres li ha de cabrer l' honor d' enarborar la senyera en quins plecs hi ha gravats en llet es d'or els mots pat iòtics de **VISCA TARRAGONA!**

Els resultats

(Coses nostres)

Un solt d'un confrare local, que molt be podriem clasificar d'oficiós, ens ha portat a la memoria aquell adagi: «qui tot ho vol tot ho pert.»

Deia el solt en qüestió, qu'el senyor Yxart havia rebut moltes felicitacions ab motiu d'haver sigut nomenat, per majoria de vots, Secretari de la Junta d'Obras del Port.

Creíem ab eixas felicitacions, però creíem, també, que la Junta no s'ha ajustat a l'equitat, al no tenir en compte els mérits, coneixements y practica en tots els assumptes de dita entitat, que concorren en el Sr. Bargalló para posposarlo entre els aspirants a la secretaría.

Are be; per quin motiu ha sigut postergat en Bargalló? La contestació es ben senzilla: Qu' n te la culpa? En Bargalló mateix.

Anem a veurer: quan els comerciants vegeren amenassats flurs interesos per la gestió calificada de funesta de la Junta d'Obras del Port, habilment dirigida per en Maese y en Ferrer va crearse un estat d'opi-

nió que determiná la sortida, com a Vocals de la Junta, dels quatre individus que allí representaven la Cambra de Comers, quins individus foren substituïts per altres quatre, que de comú acord ab alguns elements afins que ja integraven la Junta, formaren majoria no tan sols pera rectificar la gestió dels cacics, si que també pera designació de càrrecs. Cap dels d'aquesta majoria tenia ambicions pera desempeñar llocs importants, doncs hi havia prou desprendiment y confiança pera qu'els càrrecs se repartessin sense suspicacies y rezels de cap mena. En aquest sentit y de bé a bé, fou designat per President un determinat Vocal, convenint votarlo tots com un sol home. No se'n parlá mes, y quina no seria la sorpresa del designat quan en plena sessió de la Junta, va ésser elegit, per majoria, un altre Vocal, sense que a n'aquell, ni per atenció, se l'advertís de que no s'el votaria!

¿Qué havia succeït? En Bargalló, enemistat personalment ab el Vocal que s'havia designat primerament per President, va posar a contribució tota la seva influencia, y valentse dels seus ardits, treballant a l'ombra y per so'a má, arribá a convencer a n'els demés pera qu'el President fos un altre com aixís va succeir.

La segona part d'aixó, va ser el disgust d' alguns vocals y els remordiments d'altres per la enormitat que, sens precedents en aquella casa, s'havia fet.

Naturalment, en Maese, Ferrer y demés corifeus, que no dormien y que tambe treballaven per sota má pera que tornés el bon temps del seus dominis, ben prompte s'aprofitaren de la situació difícil de sos contraris, logrant en no gaires esforços y en poques setmanes, que dimitissin els protectors den Bargalló perque no feien mes que anar d'ensopegada a ensopegada y forosament haurien acabat ab un horrorós vot de censura.

Es clar, la conducta observada per aqueixos, qu'en diem protectors den Bargalló, va produir molt mal efecte entre els elements que havien renyit batalla pera desterrar per sempre mes a n'el caciquisme que per espai d'alguns anys s'havia entronicat a la Junta d'Obras del Port, y considerant aqueixos elements la equivocació de que foren víctimes en la designació de individus, se retre-gueren deixant, altra vegada, el camp lliure als Maeses, Ferrers y demés *am'gachos* quins han tornat y segueixen sent els amos y senyors de la famosa Junta de les Obras del Port.

Per tant, en Bargalló no pot culpar a ningú de la seva sort, doncs d'haverse nomenat President a qui primerament s'havia convingut, y no haverse immiscuit en assumptes que res li importaven sembrant la sissanya ahont regnava la pau y bona armonia, segurament avui seria el Secretari efectiu de la Junta per mes enemistat que hagués estat ab el President.

Ara ha quedat postergat per la senzilla rahó de que la majoria torna ésser caciquista y be tenen l'obligació de procedir com a cacics nome-

nant a un dels seus com es el senyor Yxart, conservador den Morenes a qui li deu, entre altres, el nomenament d'arcalde de R. O. en que fa pocs anys va afavorirlo.

En Bargalló ha cullit el fruit de la llevó que va sembrar. Tot y lamentantho, car hauríem volgut que la Secretaría ell la desempeñes perque entenem es de justicia, trovem que sa desairada situació es deguda als resultats de sos treballs fets ab imprudencia temeraria.

Siluetes tarragonines

En Josep Soliano

No tot ha d'ésser política en nostre setmanari.

També hem de dedicar quisques ratlles a posar de manifest an aquelles persones que pel seu desinterés y el seu esperit filantrópíc mereixen ésser monumentables y passades a la posteritat pera gloria o vergonya (a nosaltres ens es igual) dels temps presents.

Comensém doncs avui la tasca per En Josep Soliano.

En Soliano es un bon senyor d'uns quaranta anys, any dalt, any baix, que ha lograt, a forsa de treballs y d'ésser hereu de casa seva, alló que solem dirne un bon passament.

Un dia En Soliano va alsarse de bona lluna y ab sentiments altruistes y s doná a pensar de quina manera podria afavorir als pobres obrers concitadans seus. Vinga donar voltes a la idea y l'idea no sortia. Al cap de 5 hores 23 minuts y 14 segons de rumiar, un crit de Eureka! va fer retronar la botiga de roba de sota les Voltes.

Perque els obrers tinguin feina lo que fa falta son fábricas. Y a Tarragona no n'hi havia.

Ell ne posaria una de fer toques de flotja y potser la seva cridaría a les altres. Quina gloria per la familia haver sigut el desvetllador de les energies de la ciutat tarragoninal! Qui sab si l'Ajuntament, a instancias de la familia, el nomenaria *fill predilecte* com a D. Juan!

Va consultar el cas ab uns quants botiguers y aceptada que fou la idea posá mans a l'obra.

Uns quants mestres de cases, dos barrinaires y l'edifici s'aná aixecant poc a poc com si sortis de les runes de la pedrera per art d'encantament.

L'obra de fustería ja tenia pensat de ferla fer a Tarragona, però com que aquí els fusters van tan poc a poc y ho fan pagar tan car, l'encomená feta a Barcelona.

Es un gust servirse a Barcelonal En tres dias te fan un palau... y per quatre quartos, eh!

Bueno, doncs ja tenim montada la fábrica. Ara ja no falta mes que gent per treballarhi, y... d'aixó rai, qu' n sobra.

Va fer corre la veu de que ja tenia la cosa llesta y en pocs dies va tindre quinze o vint noietaes que treballaven a mes y andá, fent d'aquesta manera la felicitat de les seves respectives families.

Un bon amic nostre que no ha tret

el titol de Batxiller perque no li fa falta, pero que te cursada tota la carrera de la batxillería, va preguntar un dia an el Soliano:

—Y doncs, noi, com va la fábrica?

—Be, molt bé, n'estic molt satisfet.

—Y les noiés treballen gaire?

—Si, noi, en passen molta via.

—Deuen reventarse, pobres criatures; quantes hores les fas treballar?

—Deu horetas, si es un joc, home, si es un joc!

—Y guanyen gaire cada una?

—Ja veurás, una coseta que está bé. Les unes sis ralets y les altres quatre.

—Cada día?

—Cada setmana, home; qu' m prens per Roschild?

—No, ara acabo de coneixet.

Cansó de criada

(Música popular catalana.)

Pobre Pepito
que trist estás,
que al cap y al últim
te n'anirás.
Y aqueixa vara
d'anar a pescar,
lo vot del poble
te la pendrá.

**

Pobre Pepito
que trist estás,
la granillada
no't curarás;
y quan caminis
posa els peus plans
que si ensopegas
pots pendrer mal.

**

Pobre Pepito
que trist estás,
ab les receptes
de l'advocat;
te molta gana
l'ho dic ben clar,
si no l'hi afluixes
te embargará.

**

Pobre Pepito
que trist estás,
si vols ser algo
ho has de pagar.
Ningu l'estima
ni't vol de grat,
quan te la prenguin
.. la tastarás.

MÓNICA.

Plecs y esquinsades

Si els que que fem LA SENYERA fossim clericals, estém mes que segurs que mes de quatre voltes se'ns hauria dit que estém enllunats per algú esperit celestial, perque tot ho sabem, posém sempre's dits a la llaga y fem *parnóstics* que resulten certers. Ara ens poden dir que tot es cosa del dimoni. Es igual. Poc ens importa. La qüestió es sortir ab la nostra d'un modo que ningú hi tingui res que dir.

Y si acás hi ha algú infusori, deixémlo que gesticuli dintre la gota. Tants

y tants n'hi ha que hi moren del mal de gota! ...

*Piano, piano, filósofo Menendez!
Caramba con los mocosos!*

***

Entre un regidor de la nova fornada y un fill d'un regidor que tota fa uns trenta y pico d'anys que és, y que ara ha sigut derrotat, sense que hi hagi valgut de res les calses de vellut y el despatxar a la criada, va entaularse l'altre dia el següent diàleg:

—Passihobé Sr. Xab.
—Oia, Sr. Zi.
—Permétim, que li dongui el meu mes sentit pésam.
—A mi? Potser me pren per altre. No se m'ha mort ningú, gracies a Deu.
—No vulgui dissimular, home!...
—No sé pas de que m'parla.
—Home, li dono'l pésam, perque ha sigut elegit regidor.
—Ah, es per aixó?
—Y es clá, home! No sab vosté els mals de cap y les trifulgues que se li esperen. Regidor? Ca, avui dia no s'ho pot ser per cap diner.
—Potser té raó. Pero y vosté, no treballava perque'l seu pare'n tornés a ser?
—Oh, es diferent. No veu que'l meu pare aixó ja ho tenia tant per la mà?...
—Ah!...
Históric.

A n'el Comercio se li ha indigestat el prec que nostre estimat amic Director y Diputat a Corts Sr. Nougués, ha fet en plé Parlament sobre els dots personals que adornan al nostre alcalde de R. O. Está be, pot *rebuznar* tant com vulgui el Comercio que, esceptuant el fer riurer, res logrará de profit. No veu que tots ens coneixem?

Que en el Serrallo hi tenim pocs vots, ja ho sabem. Ademés, naltros no deixem diners al interés d'un 75 per 100, ni tenim pagarés firmats ab la fetxa en blanc, y quan venen eleccions, nostres vots son de gent dignificada y no tenim perque reduir interesos, ni tenim, tampoc, que estripar pagarés pera qu'ens votin.

¿Ho sab senyor Comercio? Pero no se apuri, que si vivim, veurem dintre un quant temps quina *metamórfosi s'hi operarà* en el barri qu'en Prat fa de baja. Y allavors, veurem també, qui en tindrà mes de vots.

En Lerroix ja vé d'América,
En Blasco Ibañez hi vá,
Si en el camino se encuentran,
qué de cosas se dirán!...

Nova sensacional, digna d'anotarse al marge d'unas notes cotidianes.

En Moret, el gran Moret, ha manifestat son desitg de retirar-se de la vida política.

Diu que ja n'está cansat de fer d'home públic y ara vol retirar-se a casa seva, perque, en la solitut y en el silenci, vol recopilar tots els dats que recordi, pera editar un llibre en el que hi vol estampar sa vida, miracles y memories célebres.

Potser es la millor pensada que ha fet en sa vida D. Segismon. Pero s'ha descuidat una mica tard, puig mes de trenta cinc anys endarrera ja ho havia d'haver fet. Y allavors si que hauria estat oportú.

Un arcalde d'un poblet de la montanya que n'havia fetes moltes d'arcaldades, va motivar qu'el Diputat del Districte fes una interpelació al Congrés traientli els drapets al sol.

Convengt el ministre de que era cert lo que li deien perque ja tenia noticies de com les gastava aquell esquitx d'autoritat, va creurer que lo millor era donar la llamada per resposta, aplicant aquell refrá castellá de «quien calla otorga.»

Ofé l'arcalde al veures que ni el ministre ni un diputat havia tingut per ell ni una paraula de consol, va anar á consultarho ab el governador, qui li contestá: Quan els ministres en aqueixos casos se queden muts y a la gabia, els arcaldes que tenen vergonya dimiteixen. Ara vosté, que com l'ha gastada tota ja no ni queda, fassi lo que vulgui. Rigurosament históric.

Solts y noves

El diumenge dia 9 del corrent se celebraren a Barcelona els Jocs Florals. Va endursen la Flor natural, el poeta mallorquí En Joan Alcover y varen guanyar

nyar altres premis els poetes mossén Antoni Navarro, F. Agulló y Vidal, Girbal y Jaume. J. Collell, Joan M. Guasch, M. Folch y Torres, J. Calzada y Carbó y mossén Llorens Riber.

El premi Fastenrath va adjudicarse a la eminent novelista Na Caterina Albert, coneguda en el camp de les lletres pel pseudónim *Victor Catalá*, per la publicació de sa novela «Solitut.»

La presidencia del Jurat calificador, se confiá enguany a la coneguda escriptora catalana Na Dolors Moncerdá de Maciá.

El discurs presidencial no va agradar gaire.

La gaia festa dels Jocs Florals resultá lluidíssima, essent molt aplaudits tots els poetes premiats y quants varen fer us de la paraula.

L'Ateneu Obrer Autonomista d'Hostafrancs prepara un homenatge simpático. Se traceta d'honar a la ciutat de Tarragona y en representació al seu Ajuntament, per lo acte que ha estat objecte de generals elogis per tota Espanya y d'estudis seriosos dels homes que's preocupen de les qüestions de l'economia municipal.

L'homenatge consistirá en una expedició que anirà a Tarragona, y entregará al Consell Municipal un Missatge de felicitació, ben merescut perque aquesta ciutat es la primera d'Espanya que ha sabut suprimir l'impopular contribució.

Ab motiu del cumplianys del professor de la escola «La Educació Laica» els alumnes obsequiaren a nostre estimat amic ab un artístic y luxós joc de café.

Per la tarde el professor els retorná el obsequi convidantlos a tots ab un berenar.

Rebi el nostre amic la mes entusiástica felicitació pel carinyo que li demostren els seus deixibles, lo qual prova l'intérés que per la seva educació es pren.

No podem per menos que 'ns hem de fer eco del mal efecte que ha produït en nostre ciutat el incomprendible y censurable procedir dels elements de la Lliga Regionalista de Barcelona en l'assump-te de nomenament de Vis-president d'aquella Diputació.

¿Qui ens ho havia de dir..!

En les eleccions municipals celebrades

a Tortosa resultá triomfant la candidatura solidaria.

Entre'ls nous regidors elegits en aquella població hi ha'l nostre estimat amic y correligionari En Marcel·lí Domingo, director de *El Pueblo*.

També a Torredembarra fou elegit regidor nostre distingit correligionari En Miquel Aleu.

Rebin la nostra felicitació per tan hermosa distinció.

Degut a les plujes d'aquets dies, els carrers del port estan intransitables per lo molt fang que hi ha.

En algo s'ha de conèixer que no han triomfat els que'ns volien *quitar el polvo de nuestras calles y ademés el fango que nos embarra*, oi Sr. Malé?

Llibres y revistes

40 Cançons populars catalanes.—Es el valúum 90 de la B. P. de «L'Avenc» publicat darrerament.

Coneguda la inspiració de la mussa popular catalana, res podem dir en son elogi que per retruc no sembli rebotar sobre nosaltres qu'hem tingut el goig de veurer la primera llum en aquesta terra.

En la presentació del llibre diu l'editor que podriem dirne d'aquest recull «les perles de la cansó popular.» No creiem gens desencertada la frase, y pera que els nostres llegidors pugan convencers de la veritat d'ella no hi ha medi mes expedit que comprar el llibre y assaborir-lo.

Se ven a dos rals com tots els de dita Biblioteca.

Colonización y repoblación interior.—Es la memoria presentada pel Govern sobre repoblació del mont Alisos y algun altre.

Forma un volúum en quart, molt ben presentat y digne d'esser conegut. Conté també les bases de colonisació y lleis a que deuen subjectarse els colons. Agraim l'envío.

Hem rebut el primer nombre de la *Revista Catalana de Educació* que's publica a Barcelona.

Pel sumari que publicarem en un dels nostres darrers nombres haurán pogut formarse una idea de la seva importancia els nostres llegidors.

Li donem doncs la benvinguda y establim, ab ella, gustosos el cambi.

Imp. de E. Pamies, Unión, 54

Informe d'en Juliá Nougués

en la causa d'en Pere Redón

sación privada.

Acerca de esto no he de hacer mas hincapié, pero estudiando la causa, no por la resultancia del sumario, sino por los hechos que lo motivaron, he de hacer presente la contradicción del escrito denuncia del señor Alcalde con lo que aquí ha declarado. Pero hay más. ¿Qué testigos son los que niegan? Hemos traído la prueba de que el móvil de la bofetada ha sido la vindicación de la ofensa que á la memoria de su madre se hizo. La prueba contraria había de ser, pues, la de que era imposible que el Alcalde pronunciara estas palabras. Lo que dicen los testigos de la parte contraria es que no han oído tales palabras y que de haberlas pronunciado el Alcalde las hubieran oído dada la distancia á que estaban de aquella autoridad. Lo que debie-

ran decir es que el Alcalde no las pronunció y que Guasch falta á la verdad cuando afirma que las pronunció; pero esto no se les ha ocurrido.

Y para terminar este punto. Llevo en mi compañía muy grata del Ministerio Fisoal quien ha modificado sus conclusiones lo que demuestra haber visto con gran claridad la verdad de los hechos. Yo podría estar apasionado dada mi amistad con Redón, pero aquel nó.

¿Cómo nos cantaba la acusación privada las excelencias del principio de autoridad? ¡Qué hermoso discurso! ¡Qué frases tan elocuentes, pero que mal empleadas! Porque la autoridad es algo tan inviolable, algo que debe ir revestido de tal aureola, que querer revestir de ella al Alcalde á quien el Fiscal acusa de pronunciar las palabras maric... é hijo de p... es sermón perdido. Cuando una autoridad se extralimita, no por entender mal un precepto legal ó por otras causas justificadas, si no por injuriar á un hombre en lo que tiene de más santo y vivo cual es el amor de madre, ese tal

no puede ser autoridad. A mí me haría el mismo efecto que ver al guardia civil robando ó á un ministro del Señor pisoteando la Hostia santa. ¿Quién se atrevería á afirmar que ese tal fuera un ministro de Dios?

Pero dice la acusación privada, el funcionario que falta á la ley tiene su sanción en el Código y medios hay en la ley para castigar á un Alcalde cuando falta á sus deberes. Yo diré que tambien tiene su odisea el delito de injurias de que me voy á ocupar. Cuando Redón fué insultado por el Alcalde por consejo de un compañero interpuso aquel querrella por injuria y calumnia contra ésta; pero el Juzgado de Tarragona se declaró incompetente por entender que era la Audiencia de Barcelona la que debia entender del asunto por tratarse de una querrella contra la autoridad del Alcalde. Pero la Audiencia territorial de Barcelona por auto de 12 Marzo de 1908 dijo que era competente el Juzgado de Tarragona por que la querrella por injuria y calumnia por ser dirigida á una autoridad que

se extralimita queda reducida á perseguir un delito entre particulares. De suerte y para que no se me olvide pido á la Sala que en el caso de apreciación como yo entiendo debe ser apreciado el hecho de la ofensa de Prat á Redón, reserve á favor de mi defendido la acción de injuria y calumnia contra el Alcalde de Tarragona.

Decía el acusador privado que aunque resultara probado el hecho injurioso del alcalde contra Redón no puede ser que de ninguna manera pueda venir la absolución; por que, añadia, esta no es una circunstancia eximente, á lo más una atenuante de vindicación etc. y así iba siguiendo. ¿Pero es que el Código penal de 1870 por fortuna ó desgracia ha podido llegar á suponer nunca que los tribunales no pudieran separarse un ápice de la letra escrita de la ley; y no pudieran darle sentido á los artículos de la ley? No hay por ventura un alto tribunal de la nación al cual llegan los prestigios de la magistratura en edad casi siempre avanzada desgraciadamente,

GRAN HOTEL

CONTINENTAL

— DE —
Martí y Redón

APODACA 30.—TELEFONO, 5.—TARRAGONA

Establiment de primer ordre completament nou y construït expofés pera hotel. Situació inmillorable aprop de l'estació y del port. Habitacions estucades. Magnífiques terrasses ab vistes al mar y al camp. Llum elèctrica. Quarto de bany y ducha. Quarto fose per fotogràfs. Salons de lectura y pera visites. Autogarage. We'ersclosets. Cafè restaurant.

Higiene y confort modern. Servei de gran luxe pera banquets.

LINIA REGULAR DE GRANS VAPORS

IBARRA Y COMPANYIA SOCIETAT EN COMANDITA

SEVILLA

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Agulies, Almeria, Málaga, Cádiz, Sevilla, Bonanza, Huelva, (admetent càrrega pera Ayamonte y I-la Cristina), Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivadeu, Gijón, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes, Sant Sebastiá, Bayona y Burdeos.

Servei ràpid eventual pera'l Nort d' Espanya, ab escala en els ports de València, Alacant, Málaga, Cádiz, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander y Bilbao.

S' admet càrrega y passatgers a preus reduïts.

Sortirà d'aquest port el pròxim dijous dia 27 el magnífic vapor espanyol

Cabo Nao

de 2.500 tonelades, capitá En Antonio Astorquia. Admetent càrrega y passatgers pera'ls esmentats ports.

Consignatari a Tarragona En **MARIAN PERES.**

FÁBRICA DE BRAGUERS

Y DE

Aparells ortopédics (trençats)

Son molts els que venen braguers pero molt pocs els que 'n saben construir. Costa molt col·locar un braguer, pero mes encare saberlo construir, puig avans de col·locar-lo be es indispensable saberlo construir perque sense la ciencia y práctica de construcció mal se pot adquirir la de col·locació.

No us deixeu atraure per aqueixos aplicadors de braguers que, desconeixent per complet llur construcció, anuncien la radical curació de les hernies o trençadures.

El BRAGUER ARTICULADOR REGULADOR sistema Montserrat, es el mes práctic y modern pera la retenció o curació de les hernies per cròniques y rebels que siguin.

Grans existencies de braguers petits de goma pera la radical curació de les hernies congénites o de l' infancia y tot lo que 's refereix a Cirugia y Ortopedia.

CASA MONTSERRAT, UNIÓ, 34.—TARRAGONA

CLINICA Y CONSULTORI

pera las enfermetats de la dona

Vies urinaries, Cirujia operatoria, parts electroterapia y anàlisis micro-químic d'orina y productes patològics

BAIX LA DIRECCIÓ DEL

DOCTOR RABADA

Ex-intern de l'Hospital de Santa Creu, ex-ajudant de la Policlínica del Doctor Fargas y Metge de les Cases de Socors de Barcelona

Consulta

De 10 a 12 y de 5 a 7.—Pera obrers, de 7 y mitja a 8 y mitja nit.—Pera 'ls pobres franca, los dilluns, dimecres y dissabtes de 12 y mitja a 1 y mitja.

RAMBLA CASTELAR, 31, PRINCIPAL

BODEGA VINÍCOLA

DE

DALMAU Y NIN

Especialitat en vins de taula, Priorat, País y generosos a preus módics. Únic dipòsit a Tarragona dels acreditats vins dels magatzems de Xerez Sanchez Romate, els quals s' expendran a preus sumament econòmics.

SE SERVEIX A DOMICILI

Teléfono nom. 67

3, S. Agustí, 3.-Tarragona

TALLER DE EBANISTERIA

— DE —

EDUARDO GRAU

Se componen toda clase de muebles

RAMBLA DE CASTELAR, 12.—TARRAGONA

GRAN FÁBRICA DE CALSÁT

PERA PÁRVULS

— DE —

CAVALLÉ Y MARQUÉS

CASA FUNDADA EN 1889

Afores de S. Francesc, 94

TARRAGONA